

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο τυφλός που συνωμοτούσε εις τὸ... σκότος—'Η φιλαργυρία τοῦ Μαζαρίνου. Πῶς κέρδισε 10.000 σκούδα. Ὁ Αὐγουστος... δικηγόρος— Ὁ Τυρέν κι' ὁ γιατρός του, κτλ.

Ο Ντυμάς, ὁ τρομερὸς πρόεδρος τοῦ Ἐπαναστατικοῦ Δικαστηρίου κατὰ τὴν περίοδο τῆς τρομοκρατίας, εὐχαριστιόταν πολὺ ν' ἀστειεύεται εις βάρος τῶν κατηγορουμένων, οἱ ὁποῖοι περνοῦσαν μπροστά του.

Μιά μέρα τὸ Ἐπαναστατικὸ Δικαστήριον ἐπρόκειτο νὰ δικάσῃ ἕναν γηραιὸ ἀριστοκράτη, ὁ ὁποῖος ἦταν τυφλός.

— Πολίται, φώναξε ὁ Ντυμάς, αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶνε τυφλός καὶ συνωμοτούσε εις τὸ... σκότος!

— Ὅλοι, μόλις ἄκουσαν τὸ λογοπαίγνιον αὐτὸ, ἔσκασαν στὰ γέλια. Κ' ἡ γενικὴ αὐτὴ εὐθυμία συνετέλεσε ὥστε νὰ σωθῇ ὁ κατηγορούμενος ἀπὸ τὴ λαιμητόμο.

***

Κατὰ τὴν ἱστορικὴ συνάντησι τοῦ Τίλοιτ, ὁ Τσάρος παρ-
ρουσίασε τοὺς στρατηγούς του στὸν
Μεγάλον Ναπολέοντα, ὁ ὁποῖος ρώτη-
σε ποῖος ἀπ' αὐτοὺς εἶχε διευθύνει τὴν
ἡρωικὴ ἔφοδο τῶν Ρώσων, κατὰ τὴ
μάχη τοῦ Ἐϋλώ.

— Ἐμένα, ἀπάντησε ἕνας Ρώσος
στρατηγός, ἀντὶ νὰ πῆ ἔγω, γιατί δὲν
ἤξερε τὰ γαλλικά.

Οἱ ὑπασπισταὶ τοῦ Ναπολέοντος χα-
μογέλασαν μ' αὐτὴ τὴν ἀπάντησι, μὰ
ὁ Ναπολέων ἔδωσε τὸ χέρι του στὸν
Ρώσο στρατηγὸ καὶ τοῦ εἶπε:

— Στρατηγέ μου, δὲν χειρίζεσθε ἴ-
σως καλὰ τὴ γαλλικὴ γλῶσσα, μὰ
χειρίζεσθε θαυμάσια τὰ στρατεύματά
σας!

***

Ὁ καρδινάλιος Μαζαρίνος, ἐν ἀντι-
θέσει πρὸς τὸν προκάτοχόν του στὸ
πρωθυπουργικὸ ἀξίωμα τῆς Γαλλίας,
καρδινάλιον Ρισελιέ, ἦταν τρομερὰ φι-
λάργυρος. Ἦξερε νὰ ἐπωφεληθῆται ἀπ'
ἄλλα γιὰ νὰ χρηματίζεται, ἀκόμα καὶ
ἀπὸ τοὺς λιθέλλους ποὺ κυκλοφοροῦ-
σαν ἐναντίον του.

Μιά μέρα, κυκλοφόρησε ἕνας καινούργιος λιθέλλος ἐ-
ναντίον του, ἐξαιρετικὰ βίαιος, μέσα στίς σελίδες τοῦ ὀ-
τίν ἀγάπη τοῦ ἀντρογύνου.

***

Ἡ γάτες, ὡς γνωστὸν, εἶνε πολὺ ξευπνες. Ξέρουν νὰ κα-
λοπιάνουν τοὺς ἄνθρώπους καὶ νὰ καταφέρνουν ὅ,τι θέλουν.

Ὁ Ζάκ Ντυπὸν, σ' ἕνα βιβλίον του ἀναφέρει ὅτι εἶχε μιὰ
γάτα ἢ ὁποῖα ὅταν πεινοῦσε κ' ἤθελε νὰ φάῃ, μετεχειρί-
ζετο τὸ ἔξῃς «κόλπο»: Ἐρχόταν στὸ γραφεῖο του, πηδοῦ-
σε ἀπάνω στὸ τραπέζι καὶ στεκόταν σοῦζα. Ὅταν δὲ τύ-
χαινε ὁ Ντυπὸν νὰ μὴ τὴν προσέξῃ, τὸν σκουνοῦσε μὲ τὸ
πόδι τῆς ἐπίμονα καὶ δὲν ἤσυχάζε
παρὰ μόνον ὅταν αὐτὸς σηκωνόταν
γιὰ νὰ τῆς βάλῃ νὰ φάῃ.

Σ' ἕνα ἵπποδρόμιο, πάλι, ἕνας γά-
τος τοῦ Σιάμ εἶχε μάθει νὰ γυρίσῃ μὲ
τόση σοφὴ τέχνη τὰ φύλλα ἑνὸς τερά-
στιου βιβλίου καὶ νὰ κυττάξῃ τὶς σελί-
δες του ἔτσι, ὥστε νόμιζε κανεὶς ὅτι
πραγματικὰ διάβαζε. Οἱ Γερμανοὶ φοι-
τηταὶ ἐπίσης, ἕνα καιρὸ εἶχαν κυριευ-
θῆ ἀπὸ τὴν μανία νὰ κάνουν τὶς γάτες
νὰ μιλάνε. Καὶ πράγματι, εἶχαν κα-
ταφέρει ἕναν γάτο τῆς σχολῆς μ' ἕνα
σοφὸ τράθηγμα τῶν αὐτιῶν του νὰ τὸν
κάνουν νὰ προφέρῃ καθαρά τὴ λέξι-
«μαμά»! πρᾶγμα ποὺ διασκέδαζε ἐ-
ξαιρετικὰ τὶς φίλες των.

Καθὼς βλέπετε, λοιπὸν, ἡ γάτες εἶ-
νε ἐξαιρετικὰ ξευπνα ζῶα καὶ ἔχουν
ἄλλα τὰ χαρίσματα καὶ τὶς ἀδυναμίες
μιάς πολυχαιδεμένης γυναίκας.

ΤΖΙΑΚΟΜΟ ΜΠΙΑΝΚΙ

Ὁ Μαζαρίνος ἐμπρὸς στοὺς κατασχε-
μένους λιθέλλους.

ποῖου ὁ ἀνώνυμος συγγραφεὺς ἀποκαλοῦσε τὸν καρδινά-
λιο πρωθυπουργὸ «γουροῦνι, κάθαρμα, κτήνος» κλπ.

Ὁ Μαζαρίνος ἔκανε πῶς θύμωσε πολὺ ὅταν τὸ ἔμαθε
αὐτὸ καὶ διέταξε τοὺς ἀστυνομικοὺς του νὰ κατασχέσουν
ἄλλα τὰ ἀντίτυπα αὐτοῦ τοῦ λιθέλλου, ὅπουδῆποτε κι' ἂν τὰ
εὔρισκαν, γιατί, ὅπως εἶπε, ἤθελε νὰ τὰ καταστρέψῃ.

Στὴν πραγματικότητά ὅμως τὰ μάζεψε ἄλλα στὴ βιβλιο-
θήκη του καὶ τὰ πούλησε κρυφὰ σὲ διαφόρους βιβλιοφι-
λους. Αὐτὴ ἡ ἐπιχείρησις τοῦ ἔφερε 10.000 σκούδα κέρ-
δος, πρᾶγμα ποὺ τὸν ἔκανε νὰ χαρῆ πολὺ.

***

Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρώμης Αὐγουστος δέχτηκε μιὰ μέ-
ρα τὴν ἐπίσκεψιν ἑνὸς γηραιοῦ λεγεωναρίου, συμπολεμι-
στοῦ του, ὁ ὁποῖος τὸν παρακάλεσε
νὰ πάῃ στὸ δικαστήριον νὰ τὸν ὑπερα-
σπιστῇ σὲ κάποια ὑπόθεσί του.

— Θὰ σοῦ διαλέξω ἕναν καλὸ δικη-
γόρο, ἀπάντησε ὁ αὐτοκράτωρ σ' αὐ-
τὸν τὸ στρατιώτη, τοῦ ὁποῖου ἤξερε
τὸν ἡρωισμό καὶ τὴν ἀφοσίωσι.

Μὰ ὁ λεγεωνάριος ἔγινε ἔξω φρε-
νῶν μ' αὐτὴ τὴν ἀπάντησι καὶ φώναξε:

— Πῶς; Τί; Στὸ Ἄκτιον ἔστειλα ἐ-
γὼ ἄλλον στὴ θέσι μου γιὰ νὰ σὲ ὑ-
περασπίσῃ ἐναντίον τοῦ Μάρκου Ἀν-
τωνίου; Ἦ δὲν ἔλαθες, πολεμῶντας
γιὰ σένα, τὶς πληγὲς ποὺ βλέπεις;

Ὁ Αὐγουστος χαμογέλασε μὲ τὴν
ὀργὴ τοῦ γηραιοῦ ἥρωος καὶ τοῦ ἀ-
πάντησε ὅτι θὰ γινόταν ὁ δικηγόρος
του μπροστὰ στοὺς δικαστὰς του. Καὶ
πράγματι, κράτησε τὸ λόγο του.

Περὶ τὸν τῶρα νὰ ποῦμε ὅτι ὁ γη-
ραιὸς λεγεωνάριος κέρδισε τὴν ὑπό-
θεσί του.

***

Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἐκστρατείας
του στὴν Ἀλσατία, ὁ περίφημος Γάλ-
λος στρατάρχης Τυρέν κρουολόγησε. Ἀναγκάστηκε λοιπὸν
νὰ σταθῇ σ' ἕνα χωριὸ καὶ νὰ φωνάξῃ ἕνα γιατρὸ, ὁ ὁ-
ποῖος τὸν περιποιήθηκε, τοῦ ἔκοψε βεντούζες καὶ τοῦ ἔδω-
σε διάφορα φάρμακα.

Μὰ ἦταν τόσο ἀξιοθρήνητο τὸ παρουσιαστικὸ τοῦ για-
τροῦ αὐτοῦ ὥστε ὁ Τυρέν δὲν κρατήθηκε καὶ τὸν ρώτησε
γιατί εἶχε τέτοια χάλια.

— Ἀ, στρατάρχα μου! τοῦ ἀπάντησε ὁ γιατρός. Οἱ χω-
ριάτες ἐδῶ πεθαίνουν χωρὶς νὰ φωνάξουν γιατρὸ. Ζῶ μὲ
ψωμοτύρι...

— Κατάλαβα! τοῦ ἀπάντησε ὁ ἐνδοξος στρατηγός. Ἐγὼ
εἶμαι ὁ Τυρέν καὶ σὺ ὁ ψωμο-Τυρέν!

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΕΝΑΣ ΚΩΦΑΛΛΟΣ... ΑΓΟΡΕΥΕΙ

Ἐν' ἀπὸ τὰ περιεργότερα θεάματα
ἀπ' ὅσα μπορεῖ νὰ θαυμάσῃ κανεὶς,
εἶνε ἡ συνεδριάσις τοῦ Συλλό-
γου τῶν Κωφαλάων τῆς Ν. Ὑόρκης.

Ὁ Σύλλογος αὐτὸς ἔχει ἰδρυθῆ πρὶν
ἀπὸ πολλὰ χρόνια καὶ δέχεται ὡς μέ-
λη του κάθε ἀπόφοιτον ὁποιασδήποτε
σχολῆς κωφαλάων.

Σ' ἕνα ἐπίσημο λοιπὸν γεῦμα τοῦ
Συλλόγου, ὁ πρόεδρος... ἐξεφώνησε ἕ-
να λαμπρὸ πανηγυρικὸν λόγο, ὁ ὁποῖος
κατεχειροκροτήθη ἀπ' τὸ... ἀκροατή-
ριόν του. Ἐθαυμάσθη πρὸ παντὸς ἡ εὐ-
χέρεια καὶ ἡ ζωηρότης τῶν διατυπώ-
σεων τῶν ἰδεῶν τοῦ... ὁμιλητοῦ.

Ἐννοεῖται, ὅτι ὁ λόγος αὐτός... ἐξε-
φωνήθη στὴ συνθηματικὴ γλῶσσα τῶν
κωφαλάων, μὲ κινήσεις δηλαδὴ τῶν
χειρῶν καὶ τῶν δακτύλων.

Ὁ Τυρέν καὶ ὁ γιατρός του.